

altat

ásítanak szemeid. nyújtóznak a pillák.
hozádbújik ágyad is.
takaróra tekeregsz testeddel. mint hosszú karóraszíj.
emlékeid söpröd össze majd álommá. pár óra,
perc múlva.
kapcsolgatod a tévét. üres. de gombjainak hangja
ti-ti-tá gondjaidnak altató.
végül összepislogod a mát a múlttal.
alszol.

szer(et)ető

csokin el tudnék élni
csak minél magasabb legyen
a kakaótartalma
olyan ez a százalék
mint a szeretetben
az őszinteség
csak enném édességem
etetném
s akkorára duzzadna szívem
mint a kék bálnáé (180 kiló!!!)
így biztos nem tudnék duzzogni
csak mosolyognék „így jó”
majszolnám a csokit

interakció

megitta a hajnal sugarait
s nappallá változott

eper

vízcsepp-sminkes epret ízlelget
egy oldott szerelmes pillantás
amelyik most ötlött eszembe
talán a piros plédünk láttán
de jó néha asszociálni rólunk

mi még a levét is lenyaljuk a levélről
emlék-erezetemben is ott rezeg
pár újra előbújt hús eperhús
melyeket felszívok ilyenkor tudatomba
zamatossá téve egy percet újra

körforgás

lekapcsolod a Napot
bedugod a csillagokat az elosztóba
látványukon osztozzunk mindannyian
nem kell ennél több estére
esetleg egy szál cigi
de az meg káros
a világ is
akkor mégis rágyújtok
elszívom hétfői napom
hamuvá alakítom
majd bedobom a közös gyűjtőbe
talán egyszer újra körbeér
és újra elszívhatom

Lelki csigaház

Kutya szuszog holdja irányába
a gangra nyíló ablak alatt.
Éjszaka van.
Látni a sötétet,
igen látni azt,
mert az is valami,
számunkra legalábbis.
Még ha szemünknek ennél alább nincs is tere,
de ez nyugtatja legjobban,
retina-relax,
és
ilyenkor csak beleugatna
a máskor színeket ódázó
fény.
Néma a világ páros bogarunknak,
lassan magunkba záródunk
lelki-csigaházunkban.

Létkérdések

Arcunk
eloszlik
a vízfelszínben,
mégis pancsolok
medencényi időmben.
Van-e aranytengerbe vezető létra,
vagy csak véres csúszda volt?
Kacsázunk-e androgün angyalokkal
égi tóban,
vagy elnyel a lefolyó?